

Dr. Rechnitzer János
az MTA doktora, tudományos tanácsadó,
egyetemi tanár, doktori iskola vezető felterjesztése
Professor Emeritus címre

Dr. Rechnitzer János közgazdász, a hazai regionális tudomány létrejöttének, az MTA tudományrendszerében való megjelenésének egyik megalapozója, iskola teremtője, meghatározó személyisége, akinek a kutatásai a területi input-output vizsgálatától indultak, majd az innováció területi kutatásán, a térségi tervezés módszertani megalapozásán, a területi politika és annak intézményrendszerének értékelésén át a területi tőke és a kreatív gazdaságvizsgálatáig ívelnek.

Dr. Rechnitzer János 1952. június 5-én született Héderváron, 1975-ben diplomázott okl. közgazdászként a Pécsi Janus Pannonius Tudományegyetem Közgazdaságtudományi karán, majd ugyanabban az évben kezdte meg kutatói pályafutását Pécsen az MTA Dunántúli Tudományos Intézetében. A szervezet 1984-ben Enyedi György akadémikus vezetésével MTA Regionális Kutatások Központja néven területi hálózat kialakítását kezdte meg, mely során 1986-ban Rechnitzer Jánost kérte fel a Győrben alakuló új osztály vezetésére és kiépítésére. Vezetésével a fiatal osztály gyors növekedésnek indult, 1992-ben a szombathelyi csoportjának megalakulásával párhuzamosan a győri osztály intézetté alakult. 2000-ben Székesfehérváron alakított kutatócsoportot.

Az akadémiai kutatási környezetben és a felsőoktatásban való jelenléte évtizedek óta összefonódik. 29 éve kapcsolódik a Széchenyi István Egyetem és jogelődje tevékenységéhez tanszékvezetőként, majd dékánként, rektorhelyettesként, doktori iskola alapítóként és doktori iskola vezetőként. Az MTA Regionális Tudományi Bizottság egyik alapítója, majd alelnöke, 1997 és 2008, illetve 2015 és 2017 között pedig elnöke. A tudományág szakmai szervezetének a Magyar Regionális Tudományi Társaságnak alapító tagja (2002), majd elnöke 2011 és 2017 között.

A tudományos pályán való előrehaladását tekintve 1978-ban a Janus Pannonius Tudományegyetemen egyetemi doktori (közgazdaság-tudomány), 1986-ban kandidátusi (MTA, közgazdaság-tudomány), 1995-ben akadémiai doktori fokozatot szerzett (MTA, földrajztudomány), 1999-ben habilitált a Pécsi Tudományegyetemen (közgazdaságtan). Egyetemi tanári kinevezését 2000-ben nyerte el. Négy alkalommal jelölték az MTA tagjának.

Már a győri osztály induló éveiben törekedett arra, hogy az intézet kutatási eredményei megjelenjenek a felsőoktatásban, amelyre a Széchenyi István Főiskola egyetemmé válási stratégiája kertében nyílt lehetőség. Az 1991-ben frissen alakult Közgazdasági Fakultásnak szüksége volt meghirdethető szakirányokra. A Főiskola és az MTA RKK közötti együttműködés keretében Rechnitzer János vezetésével megalakult a Regionális Tudományi Tanszék, amely az általuk gondozott településgazdász képzést indította el a kutatóintézet által művelt kutatási területek tantárgyi lefedésével. A Széchenyi István Egyetem megalakulását követően Rechnitzer János a Közszolgálati alapszak és a Regionális és Környezetgazdaságtan mesterszak képzési rendszerének kidolgozója. Ugyanebben az időszakban a Közgazdasági- és Jogi Kar első dékánja, majd az önálló Gazdaságtudományi Kar első dékánja. Ezt követően 2008-tól 2014-ig az egyetem általános és tudományos rektorhelyettese. Az egyetem első, még a jogtudományokkal közös doktori iskolájának, majd az önálló Regionális és Gazdaságtudományi Doktori Iskola alapítója és alapításuktól kezdve azok vezetője. Alapításától kezdve tagja a kari és az egyetemi Doktori Tanácsnak és a Habilitációs Bizottságnak.

Az 1990-es évek közepétől számos hazai felsőoktatási intézmény vendégoktatójaként honosította meg a regionális tudományhoz kapcsolódó tantárgyak – elsősorban a regionális gazdaságtan és a regionális politika – integrálását a különböző képzési rendszerekbe. Az elmúlt évtizedben pedig több hazai doktori iskola – ELTE, Szegedi Tudományegyetem, Pécsi Tudományegyetem – kéri fel előadások, kurzusok tartására.

Az akadémiai környezetben eddig 7 alkalommal nyert el önálló OTKA/NKFIH pályázatot és vezetett számos kormányzati, döntően a területfejlesztéshez kapcsolódó kutatást. Az 1990-es évek közepén a területi tervezés módszertani kidolgozásának egyik alakítója és számos megyei és regionális területfejlesztési koncepció és program készítésének a vezetője. Az egyetemi környezetben a legutóbbi évtizedben több nagyléptékű kutatás elindítója és vezetője, melyek közül kiemelkedik a Győri Ipari Körzet kutatás, amelybe a kar szinte minden oktatóját képes volt bevonni. A három éves kutatás eredményei egy monográfia sorozatban jelentek meg az Universitas-Győr Nonprofit Kft. gondozásában.

Hazai és nemzetközi tudományos tevékenysége egyaránt figyelemre méltó. Tudományos munkásságát mutatja a 444 tudományos közlemény, amelyből 72 jelent meg idegen nyelven. A 101 folyóirat cikk mellett 21 önálló monográfiát és 145 könyvrészletet jegyez. Szerkesztőként 35 könyv kapcsolható a nevéhez. Mindezekre 2557 független hivatkozással rendelkezik. Összes közleményeinek teljes hivatkozási száma pedig 3273. Kiemelkedő a Hirsch indexe 21-es értékkel.

Tudományszervező szerepét mutatja, hogy a regionális tudomány hazai szakfolyóiratának a Tér és Társadalomnak a főszerkesztője volt 1994 és 2010 között. Jelenleg is több hazai és nemzetközi tudományos folyóirat szerkesztő bizottságának tagja. A kar gondozásában megjelenő Tér-Gazdaság-Ember c. folyóirat Szerkesztőbizottságának elnöke.

A korábban jelzettekén túl iskolateremtő tevékenységét, a tudományos utánpótlás nevelésében betöltött kimagasló szerepét jelzi, hogy eddig 29 doktorandusza szerzett fokozatot (közülük 8 esetben volt társ-témavezető). Jelenleg pedig 9 doktorandusza van a fokozatszerzési eljárás folyamatában (közülük 7 esetben társ-témavezető). Doktori iskolai tevékenysége jelentősen hozzájárult a Széchenyi István Egyetem tudományos és vezetői utánpótlásának alakulásához. Fokozatot szerzett doktoranduszai közül többen napjainkban a Széchenyi István Egyetem különböző szintű vezetői (7 fő), illetve oktatói (11 fő).

A tudományhoz kapcsolódó szakpolitikai és társadalmi tevékenységei közül kiemelkedik, hogy 1995 és 2001 között az MTA Akadémiai Intézetek Kutatótanács Társadalomtudományi Kuratórium tagja volt. Aktív szerepet töltött be a Veszprémi Akadémiai Bizottságban (VEAB) a Területfejlesztési Bizottság létrehozásával, vezetésével, majd több cikluson keresztül a VEAB alelnöke volt 1996 és 2005 között. Az egyetemi szférát tekintve 2000-től 2003-ig a Magyar Akkreditációs Bizottságnak alelnöki posztját töltötte be. 2016 óta az Enyedi György Regionális Tudományi Alapítvány kuratóriumi elnöke.

Szakmai, közéleti tevékenységéért az MTA 1979-ben Akadémiai Ifjúsági Díjban, a Magyar Földrajzi Társaság 1992-ben Pro Geográfia díjban, Győr-Moson-Sopron Megyei Önkormányzata 1994-ben Széchenyi Ferenc Tudományos Díjban részesítette. 2004-ben a Pro Régió Díj, 2009-ben a Magyar Köztársasági Érdemrend Lovagkeresztje és a Pro Renovanda Cultura Deák Ferenc Kutatói Díj kitüntetéttje. 2014-ben Győr Város Díszpolgára címben, 2017-ben Akadémiai Díjban részesült.

Szakmai tevékenysége nyugdíjba vonulását követően is fontos számunkra. Ezért a fentiek figyelembe vételével javasoljuk a Professor Emeritus cím adományozását Dr. Rechnizer János számára.

Győr, 2020. szeptember 11.

Dr. Lados Mihály
tanszékvezető egyetemi docens